

Ο πάγκαλος Ιωσήφ

Ο Ιωσήφ δεν κράτησε καμία κακία για εκείνους που τον μίσησαν και του έκαναν κακό. Ήρθε η ώρα που μπορούσε να εκδικηθεί. Μα, σαν να μη θυμόταν το κακό που του είχαν κάνει, τους συγχώρησε με όλη του την καρδιά. Τους ευεργέτησε πλούσια! Κι όχι περήφανα σαν αφέντης τους.

Αλλά στοργικά με αγάπη! Με ευγένεια!

Μη λυπάστε, τους είπε. Σε καλό τα έβγαλε όλα ο Θεός!

Αυτή τη μεγάλη αρετή, που δεν κρατάει κακία για το κακό που της έκαναν, συγχωρεί και ευεργετεί, τη λέμε ανεξικακία.

Ο Θεός ευλογεί και αγαπά το ανεξίκακο παιδί Του.

Ριζοτόμοι

Παντού γύρω φυτρωμένα
των παθών τα κούφια δέντρα
μέσα μας, σα δάσος απολιθωμένο,
την απελπισιά σκορπίζουν
της κακίας και μαυρίζουν
της καρδιάς το χώμα το πρασινισμένο.

Άκαρπα και άχρηστα καμένα
δέντρα των παθών στο χώμα της ψυχής
βαθιά είναι χρόνια τώρα ριζωμένα,
ριζοτόμοι όμως θα γενούμε 'μεις.

Ζητάμε, πάντα ζητάμε
χαρά να βρούμε κι όλο να ζούμε
μέσα στα δάση της θείας χάρης,
στα καρποφόρα ουράνια δέντρα.

Στη ρίζα θε να χτυπάμε
όλα τα σκάρτα άκαρπα δέντρα
και να φυτεύουμε της αγάπης,
της αρετής τα ουράνια δέντρα.

Μας βαραίνουν στη ζωή μας
και την πιο κρυφή πνοή μας
μαυρισμένα δέντρα, ορθωτά ακόμη,
άχρηστοι κορμοί, καμένοι
κι άλλο τώρα δε μας μένει,
να γινούμε των παθών μας ριζοτόμοι.

Άκαρπα και άχρηστα καμένα...

Ζητάμε, πάντα ζητάμε...

Μας βαραίνουν στη ζωή μας...

